

ת"פ 39668/07/14 - מדינת ישראל נגד נטלי סנדרוסי - בעצמה

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 39668-07-14 מדינת ישראל נ' סנדרוסי
לפני כבוד השופט אמיר דורון
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י המתמחה אירית אלפסי
נגד
הנאשמת
נטלי סנדרוסי - בעצמה
ע"י ב"כ עו"ד משה אורן

30 נובמבר 2016

גזר דין

רקע

1. הנאשמת, לאחר הודייתה בעובדות כתב אישום מתוקן, הורשעה ביום 9.2.15 בעבירה של ניסיון הספקת סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 ביחד עם סעיף 19א' בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973 ביחד עם סעיף 25 בחוק העונשין התשל"ז - 1977 בהתאמה.

עפ"י המתואר בכתב האישום המתוקן, ביום 30.6.13, הגיעה הנאשמת לבקר את בן זוגה, שהיה באותו מועד אסיר בכלא "אשל". באותן נסיבות, הסליקה הנאשמת בבגדיה התחתונים, 14 טבליות המכילות סם מסוכן מסוג בופרנופין, אותן ביקשה להעביר לבן זוגה למטרת סחר בהם בבית הסוהר.

ביום 9.2.15 הציגו הצדדים הסדר טיעון, לפיו לאחר הודיית הנאשמת בכתב האישום המתוקן, תישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, ולקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. המאשימה הצהירה כי תגביל עצמה לעמדה עונשית של מאסר בן 6 חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

לא הוצג מתווה עונשי מוסכם על הצדדים.

תמצית תסקיר שירות המבחן

2. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניין הנאשמת ביום 22.8.16, ממנו עולה כי הנאשמת בת 32, רווקה המתגוררת עם הוריה ועובדת מזה 12 שנים בעסק המשפחתי לשטיפת כלי רכב. (נתון זה לא גובה באישורים מתאימים).

שירות המבחן סקר הרקע המשפחתי, ההשכלתי והתעסוקתי של הנאשמת.

שירות המבחן ציין כי מדובר בנאשמת לה הרשעה פלילית אחת בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית,

עמוד 1

משנת 2014, בגינה הושת עליה עונש של מאסר מותנה והתחייבות. התרשמות שירות המבחן היא, כי הנאשמת מקבלת אחריות מלאה על מעשיה, והמעצר בו שהתה נוכח ביצוע העבירה, טלטלה וגרם לה תחושת בושה אל מול בני משפחתה.

לדברי הנאשמת לשירות המבחן, הרקע לביצוע העבירה הינו קשר זוגי שניהלה עם צעיר שניהל אורח חיים שולי, אשר הפעיל לחץ עליה לבצעה, זאת עקב חששה כי יופסק הקשר בינם.

הקשר עם בן זוגה, הופסק לפני כשנה ומחצה, והנאשמת שוללת קיום קשר עם גורמים עבריינים כיום.

שירות המבחן התרשם, כי מדובר במי שמקיימת אורח חיים תקין ואינה בעלת דפוסי עבריינות.

עם זאת, התרשם שירות המבחן כי דימויה העצמי הנמוך של הנאשמת, המגלה קושי רב בתפקוד עצמאי, מהווה גורם סיכון.

ברם, אל מול זאת, התרשם שירות המבחן מתהליך ההתבגרות וההתפכחות שסייע לנאשמת להציב גבולות והימנעות מקשרים שוליים.

הנאשמת הביעה הסכמה לבחון צורך טיפולי, שלא במסגרת שירות המבחן, בעתיד.

בסיכומם של דברים, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינה של הנאשמת, אך נוכח הסיכוי לפגיעה בדימויה העצמי של הנאשמת, המליץ שירות המבחן שלא להשית עליה מאסר בעבודות שירות. חלף זאת, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשמת עונש של 250 שעות.

תמצית טיעוני הצדדים:

3. טיעוני המאשימה לעונש ביחד עם הרישום הפלילי של הנאשמת הוגשו בכתב (הוגשו לתיק בית המשפט וסומנו **ת/1**).

המאשימה פירטה את הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשמת, שבעיקרם פגיעה בבריאות הציבור, ויצירת מנגנון לביצוע עבירות נלוות בשל הצורך הבלתי נשלט לצריכת הסם המסוכן.

לדידה של המאשימה, מתחם הענישה ההולם לעבירה המיוחסת לנאשמת, נע בין 6 חודשי מאסר ברף התחתון ל-12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.

נוכח מידת הפגיעה המשמעותית של הנאשמת בערכים המוגנים, והצורך להרתיע את הנאשמת ואת הציבור מביצוע עבירות דומות, עתרה להשית על הנאשמת עונש המצוי בחלק הבינוני של רף הענישה, שהוא כאמור בעמדתה העונשית שהוצגה בהסדר הטיעון (יש לציין כי הגם שההסדר לא כלל רכיב של פסילה בפועל, עתרה המאשימה לענישה זו במסגרת הטיעונים לעונש וגם לא ברור מדוע עתרה המאשימה ל'רף בינוני' כאשר עמדתה היא ברף התחתון של המתחם לו עתרה).

4. ב"כ הנאשמת ציין, כי מדובר בעבירה שבוצעה לפני כשלוש שנים, והנאשמת, שהודתה ולקחה אחריות, מצרה על כך וחשה בושה גדולה. המעשה נעשה בשל מערכת יחסים ואהבתה לאסיר. הנאשמת היא זו

שמסרה את הסם לסוהרים מיוזמתה, כאשר נשאלה האם יש עליה דבר מה.

הנאשמת מטפלת בהוריה, ובמיוחד באביה החולה לאחר שעבר אירוע מוחי. הנאשמת הפנימה האסור במעשיה. מתחם הענישה לו עותרת המאשימה, אינו תואם נסיבות תיק זה, ויש לקבוע מתחם ענישה שונה, שהרף העליון בו הוא מאסר מותנה והרף התחתון בו הוא של"צ בהיקף נרחב.

עתר להסתפק בהשתת העונש המומלץ על ידי שירות המבחן.

5. הנאשמת, ציינה כי היא מתנצלת על שאירע. ציינה כי עובדת בעסק המשפחתי ומסייעת להוריה במקביל.

קביעת המתחם ההולם

הערכים המוגנים:

6. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשמת במקרה זה ברורים הם, שכן השפעה של שימוש בסם כתוצאה מסחר בו, הינה השפעה חוצת גבולות וערכים, ונדמה שפוגעת היא בכל חלקה טובה ובחברה כולה.

עבירות הסמים גוררות מצדן עבירות רכוש, עבירות אלימות ועבירות נוספות המבוצעות על ידי מי שמשמש או סוחר או מחזיק בסם מסוכן. הדברים מקבלים משנה תוקף, עת מבוצעת העבירה בין כתלי בית האסורים, מקום בו ממילא קיים צורך הנובע מהקושי בהשגת סם מסוכן. מעבר לפגיעה העצמית אותה חווה כל משתמש בסם, הרי שקיימת פגיעה חמורה ומשמעותית, גם אם פוטנציאלית בלבד, בערך של שמירה על שלמות גופו וחיו של אדם, עת מבוצעת עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או סחר בסם. לצד אלו, קיימת גם פגיעה ביכולת של שירות בתי הסוהר, להשליט משטר ומשמעת בבית האסורים.

מדיניות הענישה הנוהגת:

7. בבחינת הפסיקה הקיימת במקרים דומים, נראה כי בתי המשפט לאורך השנים עמדו על הצורך להילחם בנגע הסמים, ומלחמה זו כרוכה, בין היתר, בהחמרת ענישה של כלל אלו המעורבים בהפצת הסם. לעניין זה ראה ע"פ 7657/10 יוסף הייב נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים](23.9.12);

"ההתמודדות עם תופעת הפצת הסמים המסוכנים בישראל מחייבת תחילה הכרה בתרומתם של כלל השחקנים במערך המסועף של שוק זה, ולאחר מכן חייבות הרשויות האמונות על הדבר, כל אחת בתחומה שלה, לפעול כדי ליצור מצב של חוסר-כדאיות לעסוק בהפצה עבור כלל חוליות שרשרת ההפצה, החל ביצרן, עובר בבלדר וכלה בסוחר."

זה המקום גם להפנות לדבריה של כב' השופטת פרוקצ'יה בע"פ 211/09 שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים];

" מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים"

וכן את אמירות בית המשפט העליון בע"פ 966/94 **אמזלג נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (12.12.1995);

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים."

ביחס להחדרת סם מסוכן לבית האסורים, והפגיעה הצפויה ממעשה זה, או מניסיון לביצוע המעשה, יש לבחון את אמירות בית המשפט העליון בע"פ 6143/03 **פורטל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(2) 614;

"תופעת הברחתם של סמים אל בין כותלי הכלא מוכרת וידועה, וחרף המאמצים הבלתי נלאים שעושה שירות בתי הסוהר כדי להדבירה, נראה כי יעד זה רחוק מהשגה. לפיכך כשנלכדים אדם או חבורה אשר קשרו קשר לבצע עבירה מסוג זה, נכון יעשה בית-המשפט המוסמך אם יכביד עליהם את ידו הן כדי לגמול להם על חטאתם, הן כדי לטעת בתודעת הרבים מהו המחיר שעלול לשלם מי שנוטל על עצמו את הסיכון של החדרת סמים לבית סוהר."

וכן האמור בע"פ 09/5388 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים) (9.11.2009);

"נדמה כי אין מחלוקת על חומרתו של נגע הסמים, וחמור לא פחות הוא הניסיון להחדיר סמים אל תוך הכלא. גורמי שב"ס נלחמים בתופעה זו עקב השלכותיה על החיים בתוך הכלא, ולצורך זה הם נוקטים באמצעים מגוונים. אולם, הניסיונות לעקוף את אמצעי הבקרה נמשכים ללא הרף"

ראה גם האמור בע"פ 5135/11 **מדינת ישראל נ' לאורה ברקו** (פורסם במאגרים) (31.5.12), בו גם ציין בית המשפט העליון את החומרה הרבה שבהכנסת סם מסוכן לבית האסורים.

מדיניות הענישה הנוהגת:

למקצת מן הפסיקה הנוהגת במקרים דומים, ראה להלן:

עמוד 4

א. ברע"פ 4144/15 **אבו אלטיף נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים)(16.6.15), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור, על גזר דין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע שאישר גזר הדין של בית משפט השלום בעיר, במסגרתו הושת על הנאשם, שנתפס בעודו מנסה להבריא לכלא סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 26.2 גרם וסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 1.6 גרם, עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך של 12,000 ₪ ומאסר מותנה.

ב. בע"פ 5388/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים) (9.11.2009), דחה בית המשפט העליון ערעור המדינה על העונש שהושת על המשיב, שהיה בעת הרלוונטית בן 16 וחצי, והגיע לכלא צלמון כדי לבקר אסיר. משנדרש לעבור חיפוש סרב, וכאשר הוחלט לעכבו הוא הוציא ממכנסיו סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של כ-49 גרם. המערער הורשע בעבירה של ניסיון לאספקת סם מסוכן, ועבירה של החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי בלבד ונגזרו עליו שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ו-18 חודשי מאסר על תנאי; פיקוח קצין מבחן ל-18 חודשים במסגרתם חויב להשתתף בתהליך טיפולי בקהילה. כן נאסר עליו לקבל רישיון נהיגה למשך שישה חודשים מיום גז"ד וכן התחייבות עצמית.

ג. בע"פ 5213/11 **דניס ארימייב נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים)(21.6.12), נדחה ערעור המערער שנתפס כאשר ברשותו נמצא, בין היתר, סם מסוג הרואין, וזאת בניסיון להחדיר את הסמים אל תוך כתלי בית הכלא. בשים לב לחומרת העבירות בהן הורשע המערער, נסיבות ביצוען ועברו הפלילי העשיר של המערער מחד גיסא, ולנסיבותיו האישיות מאידך גיסא, עונש המאסר שהושת עליו 51 חודשים בפועל נמצא ראוי והולם.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

8. במסגרת זו יש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשמת, ביצעה את העבירה המיוחסת לה תוך ידיעה כי מדובר בדבר אסור. אמנם נטען, כי מדובר היה בביצוע הדברים תחת לחץ משמעותי של בן זוגה, אך דברים אלו לא משמיטים את הבסיס לטענה כי הנאשמת הייתה מודעת לפסול במעשיה.

9. שירות המבחן התרשם, כי הנאשמת פיתחה תלות רגשית ואחרת כלפי בן זוגה, והוא שביקש מהנאשמת לבצע את העבירה בה הורשעה.

הגם שנדמה, כי הנאשמת הייתה מצויה במערכת יחסים כובלת ואף מגבילה במידת מה, לא ניתן לומר כי מתקיימות הנסיבות המעלות ספק באשר ליכולת הנאשמת להימנע ממעשיה או באשר למידת השליטה שלה עובר לביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט(א)(7) בחוק העונשין, התשל"ז-1977.

10. חלקה היחסי של הנאשמת בביצוע העבירה, היה משמעותי ביותר, והיא זו שביצעה את הנחיות בן זוגה בפועל, אלמלא היא, לא הייתה העבירה מתבצעת כפי שבוצעה.

11. נטען על ידי ב"כ הנאשמת, כי היתה היא שמסרה את הסם המסוכן מיד כשנשאלה האם יש בידה דבר מה.

נתון זה, הגם שאינו מתואר בכתב האישום, לא נסתר על ידי המאשימה. בנסיבות אלו, יש לראות בטענה זו, כטענה מבוססת.

12. הנזק שנגרם מהעבירה נמוך, שכן, כאמור, נתפס הסם המסוכן בהליך הבדיקה בכניסה לבית האסורים. אך הנזק שהיה צפוי להיגרם משמעותי ביותר, שכן הסם עלול היה להיות מוחדר לכלא. על הסיכון הגלום בשימוש בסם, עמדתי בסקירת הערך המוגן שנפגע ממעשי הנאשמת.

13. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשמת, מידת הפגיעה בערכים אלו, בנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש במקרה זה, נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ברף התחתון, לבין 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים.

האם יש מקום לסטייה ממתחם הענישה:

14. אין חולק כי סטייה כזו, אפשרית במקרה בו מתרשם בית המשפט, כי הדרך לשיקום הנאשמת פתוחה בפניה.

במקרה דנן, לא התרשמתי מאפיק שיקומי זה בהתייחס לנאשמת.

גזירת העונש

15. בעת גזירת העונש, המצוי בתוך מתחם העונש ההולם, או מחוץ לו בהתקיים התנאים המתאימים, יש לבחון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40'א לחוק) כפי שהן רלוונטיות לתיק דנן;

א. מדובר בנאשמת בעלת עבר פלילי הכולל הרשעה פלילית מיום 28.5.15 - מאוחרת למעשה בו הורשעה בתיק זה - בעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. (העבירה בוצעה ביום 16.4.14, גם היא לאחר ביצוע העבירה בה הורשעה בתיק זה.)

ב. מדובר במי שהודתה בכתב האישום המתוקן, לקחה אחריות על מעשיה, גם בפני שירות המבחן והביעה צער וחרטה על ביצוע העבירה.

ג. לא הובאו ראיות בפני שירות המבחן או בפני בית המשפט, כי הנאשמת עובדת בעסק המשפחתי, ולא הובאה כל ראיה כי ענישה התואמת עמדת המאשימה, תגרום לנאשמת נזק משמעותי במיוחד. העובדה כי שירות המבחן המליץ שלא להשית על הנאשמת עונש של מאסר בעבודות שירות, נוכח חשש לפגיעה בתדמיתה העצמית, הינו רכיב שלא יוכל לקבל מקום בכורה בנסיבות ביצוע העבירה בתיק זה, ובחומרת המעשה. האינטרס האישי של הנאשמת, נסוג במקרה זה, אל מול האינטרס הציבורי הגלום בענישה התואמת את עמדת המאשימה.

ד. בעובדה שמדובר בנאשמת אשר בצקלונה הרשעה פלילית נוספת, אך מאוחרת לעבירה המיוחסת לה בתיק זה, יש כדי לקבוע שאין מקום לקבוע את העונש של הנאשמת שלא בצמוד לרף התחתון של מתחם הענישה אותו קבע בית המשפט, שהוא רף הענישה העליון המבוקש על ידי המאשימה.

ה. ראוי להדגיש, כי אלמלא הגיעו הצדדים להסדר הטיעון האמור בתיק זה, היה מקום לשקול השתת עונש חמור יותר על הנאשמת. אך במכלול השיקולים לעיל, והעובדה כי נדמה שהמאשימה שקלה את שיקוליה בהסכמתה לענישה המוצעת כאמור, ובשים לב לתיקון כתב האישום, הרי שלא גדשה הסאה עד כדי דחיית ההסדר על הסף בהיותו לא מאוזן או ראוי.

16. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לחומרה ולקולא, גוזר אני על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות בעמותת '**חכמה, ידע, לב חם**' ברחוב רוטשילד 38, בחדרה במשך חמישה ימים בשבוע, 8 שעות וחצי ביום, או לפי קביעה אחרת של הממונה על עבודות השירות.

ב. נוכח האמור שהמועד המומלץ לתחילת עבודות השירות חלף עובר למועד גזירת הדין, אני קובע כי הנאשמת תתייצב לריצוי עונשה ביום 11.12.16 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז הצפון רח' הציונות 14 בטבריה.

ג. אני מזהיר הנאשמת, כי עליה לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שיקבע הממונה על עבודות השירות, לרבות עמידה בבדיקות לגילוי שרידי סם מסוכן או חומר מסכן ושאם לא תעשה כן, יכול ויופסקו עבודות השירות, והיא תידרש לרצות את יתרת עונשה בכלא.

ד. 5 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשמת תעבור במשך תקופת התנאי כל עבירת על פקודת הסמים או עבירה של החזקת חומר מסכן מסוג עוון או ניסיון לעשות כן.

ה. 8 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשמת תעבור במשך תקופת התנאי כל עבירת על פקודת הסמים מסוג פשע או ניסיון לעשות כן.

ו. אני משית על הנאשמת קנס בגובה של 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים, התשלום הראשון ישולם עד ליום 1.2.17. והיתרה בכל 1 בחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפרעון מיידי ויתווספו הפרשי הצמדה וריבית.

ז. אני פוסל את הנאשמת מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, פסילה זו תהא על תנאי ולתקופה בת 3 חודשים, זאת למשך 3 שנים מהיום והתנאי שלא תעבור כל עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

ח. ככל שקיימת הפקדה כספית בתיק זה, תושב לידי המפקיד, לאחר שהנאשמת תסיים לרצות עונש המאסר בעבודות השירות, ובהתאם להלכת 'מכנושין', וככל שלא תהא מניעה חוקית מעשות כן.

ט. הסם יושמד.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ט חשוון תשע"ז, 30/11/2016 במעמד הנוכחים.

אמיר דורון , שופט